

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความหวังและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความหวังในผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิดเฉียบพลัน

ผู้เขียน นายธนพัฒน์ ไชยป้อ

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีลักษณ์ วรรณฤทธิ์ ประธานกรรมการ
อาจารย์ ดร. สุภารัตน์ ชัยอาจ กรรมการ

บทคัดย่อ

ความหวังเป็นสิ่งสำคัญในผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิดเฉียบพลัน ในการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ป่วยที่จะเผชิญต่อภาวะวิกฤติของชีวิต โดยทำให้ผู้ป่วยเกิดความเข้มแข็งอดทนต่อความทุกข์ทรมานจากอาการของโรค รวมทั้งผลข้างเคียงจากการรักษาทุกระยะ การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหวังและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความหวังในผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิดเฉียบพลัน ที่รับการรักษาในหอผู้ป่วยอายุรกรรม และที่มารับการตรวจที่คลินิกโรคเลือด โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จำนวน 103 ราย เป็นผู้ป่วยที่รับการรักษาระยะชักนำให้โรคสงบ 30 ราย ระยะเวลาหลังโรคสงบ 37 ราย และระยะติดตามผลการรักษา 36 ราย เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลประกอบด้วย 3 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 ดัชนีชี้วัดความหวังของเฮิร์ท และส่วนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความหวัง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างระยะชักนำให้โรคสงบ มีความหวังโดยรวมอยู่ในระดับสูงร้อยละ 60.0 และระดับปานกลางร้อยละ 40.0 เมื่อพิจารณาในรายมิติพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความหวังมิติความรู้สึกภายในที่เกิดขึ้นชั่วคราวและในอนาคต และมิติความสัมพันธ์ระหว่างตนและบุคคลอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 63.3 เท่ากัน ส่วนมิติความพร้อมภายในทางบวกและการคาดหวังอยู่ในระดับสูง

และปานกลางเท่ากันคือร้อยละ 50.0 โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความหวังมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัว (ร้อยละ 93.3) การได้รับการสนับสนุนจากบุคลากรทางการแพทย์ และการได้รับข้อมูลการรักษา (ร้อยละ 90 เท่ากัน)

2. กลุ่มตัวอย่างในระยะหลังโรคสงบ มีความหวังโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 73.0 และระดับสูงร้อยละ 27.0 เมื่อพิจารณาในรายมิติพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความหวังมิติความรู้สึกภายในที่เกิดขึ้นชั่วคราวและในอนาคต มิติความพร้อมภายในทางบวกและการคาดหวัง และมิติความสัมพันธ์ระหว่างตนและบุคคลอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 73.0, 64.9 และ 56.8 ตามลำดับ โดยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความหวังมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ การมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง (ร้อยละ 97.3) ความเชื่อมั่นในสถานพยาบาลที่รับการรักษา (ร้อยละ 89.2) และ การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัว (ร้อยละ 83.8)

3. กลุ่มตัวอย่างระยะติดตามผลการรักษา มีความหวังโดยรวมอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 75.0 และระดับปานกลางร้อยละ 25.0 เมื่อพิจารณาในรายมิติพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มีความหวังมิติความพร้อมภายในทางบวกและการคาดหวัง มิติความสัมพันธ์ระหว่างตนและบุคคลอื่น และมิติความรู้สึกภายในที่เกิดขึ้นชั่วคราวและในอนาคตอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 69.4, 58.3 และ 50.0 ตามลำดับ โดย ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความหวังมากที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ ความเชื่อมั่นในสถานพยาบาลที่รับการรักษา (ร้อยละ 91.7) การมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง (ร้อยละ 88.9) การได้รับการสนับสนุนจากบุคคลในครอบครัว (ร้อยละ 77.8)

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับพยาบาลและบุคลากรด้านสุขภาพที่เกี่ยวข้องในการดูแลและให้การพยาบาลผู้ป่วยมะเร็งเม็ดเลือดขาวชนิดเฉียบพลัน ในการสร้างเสริม และคงไว้ซึ่งความหวังในกลุ่มผู้ป่วยดังกล่าว

Thesis Title Hope and Hope Related Factors Among Acute Leukemic Patients

Author Mr.Thanaphat Chaipoh

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Thesis Advisory Committee

Assistant Professor Dr.Taweeluk Vannarit Chairperson

Lecturer Dr.Sudarat Chairaj Member

ABSTRACT

Hope is essential to acute leukemic patients in order to increase their coping capability to life's stressful events. Hope strengthens patients so that they can tolerate suffering results of symptoms of the disease and the side effects of the treatment. The purposes of this descriptive study were to investigate hope, and hope related factors among acute leukemic patients. Purposive sample of 103 leukemic patients were obtained from medical wards and hematology clinic at Maharaj Nakorn Chiang Mai hospital. Thirty patients in the induction phase, 36 patients in post remission phase and 37 patients in follow up phase. The research instrument consisted of 3 parts: 1) Demographic data record form, 2) Hope Herth Index (HHI) and 3) Hope related factors questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics.

Results of the study revealed that:

1. Most of the subjects in the induction phase (60.0%) had a high level of overall hope whereas 40.0% of subjects had a moderate level of overall hope. Considering each dimension, 63.3% of subjects had a moderate hope level in both dimension of inner sense of temporary and future and interconnectedness with self and others, whereas 50% of subjects had either high or moderate hope levels in the dimension of inner positive readiness and expectancy. The three most selected hope related factors were family support (93.3%), support from health care personnel (90.0%), and receiving information related to disease and treatment (90.0%).

2. Most of the subjects in the post remission phase (73.0%) had a moderate level of overall hope and 27.0% had a high level of overall hope. Considering each dimension, subjects had a moderate level of hope in the dimension of inner positive readiness and expectancy, inner sense of temporary and future, and interconnectedness with self and others (73.0%, 64.9%, and 56.8%, respectively). The three most selected hope related factors were having good health (97.3%), trust of health care organization (89.2%), and support from health care personnel (83.8%).

3. Most of the subjects in the follow up phase (75.0%) had a high level of overall hope and 25.0% had a moderate level of overall hope. Considering each dimension, subjects had a high level of hope in dimension of inner positive readiness and expectancy, interconnectedness with self and others dimension, and inner sense of temporary and future (69.4%, 58.3%, and 50%, respectively). The three most selected hope related factors were trust of health care organization (91.7%), having good health (88.9%), and family support (77.8%).

These findings can be used as baseline information for nurses and the health care team to enhance and maintain hope in acute leukemic patients.